

EL DIT QUE ASSENYALA

ENRIC PARELLADA

Toni Pou ha escrit una novel·la que podria ser un assaig, però potser també podria dir el contrari. *Si un dit assenyala la lluna* (Anagrama) és un llibre que sense deixar de banda el to de reflexió que requereix un assaig, novel·la la història d'un protagonista que ens explica diversos episodis de la vida de Galileu. L'interès del protagonista per aquest personatge històric el desperta l'afirmació d'Italo Calvino, que deia que Galileu era el millor prosista de la llengua italiana. L'obra de Toni Pou, doncs, fa dialogar la vida d'aquests dos personatges, però dona un pes més significatiu a Galileu. No és el mateix tapar el sol amb un dit que assenyalar amb un dit la lluna, però Toni Pou, amb la seva prosa, més enllà del sol i la lluna, s'interessa en el dit que assenyala.

El llibre s'inclou en el que s'ha anomenat assaig-ficció. «Em resulta molt interessant i em sento molt còmode amb aquesta llibertat de barrejar tota mena de temes, d'històries i disquisicions o d'aprofundir amb coses que van sortint», explica, «si hagués d'escriure una novel·la més narrativa amb una estructura clàssica, em sentiria coartat, perquè se m'anirien acudint tot de possibilitats que no podria explorar».

El seu protagonista té molt clar que no està vivint una novel·la. En canvi, Pou, com a autor, d'alguna manera dona pistes al lector perquè se sàpiga que està explicant coses que són ficció i coses que no ho són. Fins al punt que algú es podria arribar a preguntar quanta ficció conté l'obra. El llibre divulga dades verídiques respecte a la ciència i la literatura, a part d'un bon grapat d'anècdotes amb un bany de ficció.